

SPRAWOZDANIE OKRĘGOWEGO RZECZNIKA ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ

Sprawozdanie Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Katowicach za okres od 1.01.2010 r. – 31.12.2010 r.

1. W 2010r. wpłynęło do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Katowicach – 228 skarg
2. Pozostało z okresu poprzedniego – 146 skarg
3. Razem rozpatrywano – 374 skargi
4. Zakończono w omawianym okresie – 162 sprawy
w tym:
 - odmowa wszczęcia postępowania wyjaśniającego – 45 spraw
 - umorzenie postępowania – 88 spraw
 - skierowano do Okręgowego Sądu Lekarskiego – 14 spraw
 - w inny sposób (np. polubownie, wycofanie) – 15 spraw
5. Pozostało na następny okres – 217 spraw
6. Sprawy skierowane do Mediatora ŚIL – 6 spraw

Zestawienie ruchu spraw w okresie 2007-2009

	2009	2010
Wpływ	247 z poprzedniego okresu – 123	228 z poprzedniego okresu – 146
Odmowa wszczęcia	76	45
Umorzenie postępowania	97	88
Wniosek o ukaranie	23	14
Inny sposób zakończenia	28	15
Razem zakończonych	224 pozostało na rok 2010 – 146	162 pozostało na rok 2011 – 217 (w tym 5 spraw do ponownego rozpoznania decyzją OSL)

W omawianym okresie nie zaobserwowano wpływu większej ilości spraw do biura Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w odniesieniu do roku poprzedniego.

W 14 sprawach rzecznik wystąpił do OSL z wnioskiem o ukaranie 15 lekarzy, co stanowi znaczny spadek w stosunku do roku 2009 r., gdzie zarzuty przed sądem usłyszało 24 lekarzy.

Wśród skarg, które napłynęły w 2010 r. największą grupę nadal stanowią skargi dotyczące uszkodzenia ciała i powikłań chorobowych w zakresie chorób wewnętrznych i chirurgii.

W 2010 r. zaobserwowano zwiększającą się ilość spraw o popełnienie błędu medycznego kierowanych przez prokuratury oraz wydziały karne sądów powszechnych po uprawomocnieniu się wyroków. W przypadku wyroków skazujących, szczególnie w sprawach korupcyjnych, rzecznik z powodzeniem wykorzystał wniesioną przez Kodeks postępowania karnego możliwość wnioskowania przez objętego wyrokiem lekarza o dobrowolne poddanie się karze przed okręgowym sądem lekarskim.

Niepokojącym jest wzrost liczby postępowań w sprawach medycznych kierowanych przez prokuratury, które umarzają postępowanie z powodu braku znamion przestępstwa w rozumieniu Kodeksu Karnego. Prokuratorzy wskazują natomiast szereg „niedociągnięć” lub błędów w postępowaniach lekarskich wykazanych przez biegłych sporządzających na ich potrzeby opinie, z prośbą o prowadzenie postępowania z zakresu odpowiedzialności zawodowej, zobowiązując jednocześnie o informowanie ich o postępach i wynikach prowadzonego postępowania.

Niestety są to kolejne przykłady, że często „wydumane” opinie biegłych skutkujące co prawda umorzeniem postępowania karnego, rozpoczynają postępowania z zakresu odpowiedzialności zawodowej. Takie zjawisko powinno stać się przyczynkiem do intensyfikacji dyskusji na temat roli biegłego i jego opinii w postępowaniach karnych. Wydaje się, że należy intensyfikować i przyspieszać prace legislacyjne dotyczące biegłych, a szczególnie określenie kto powinien móc występować jako biegły i jakiemu przygotowaniu i szkoleniu przed przystąpieniem do oceny powinien podlegać.

Duże oczekiwania środowiska dotyczące roli mediatora w sprawach prowadzonych przed rzecznikiem odpowiedzialności zawodowej niestety nie zostały zgodnie z naszymi obawami spełnione. Przepisy, które nie dają moż-

SPRAWOZDANIE OKRĘGOWEGO RZECZNIKA ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ

liwości zakończenia postępowania w wyniku porozumienia stron przed mediatorem, skutecznie zniechęcają strony ze skorzystania z tej formy rozstrzygnięcia konfliktu. Sukcesem zakończyły się jedynie te postępowania, które dotyczyły nieetycznego zachowania lekarza w rozumieniu skarżących, a wyjaśnione przed rzecznikiem a następnie mediatorem, satysfakcjonowały strony, a ugoda wobec braku znamion naruszenia zasad KEL nie skutkowała dalszym prowadzeniem sprawy.

Rok 2010 r. przyniósł zdecydowaną poprawę współpracy z Komisją Etyki Lekarskiej ŚIL, która na prośbę Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej kilkakrotnie zajęła stanowisko pomocne w prowadzonych sprawach a mające charakter ogólnej oceny etycznej zgłaszanych zdarzeń, np. dotyczących granic dopuszczalnej reklamy, czy też konieczności udzielania pomocy medycznej w czasie wolnym od pracy.

Bardzo dobrze została oceniona również współpraca z Okręgowym Sądem Lekarskim jako organem II instancji w prowadzonych postępowaniach odwoławczych, zmiana przepisów spowodowała przede wszystkim przyśpieszenie procedur.

W omawianym okresie Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej, poza wykonywaniem ustawowych zadań, uczestniczył w inicjatywach podejmowanych przez Śląską Izbę Lekarską – min. w Forum Dyskusyjnym organizowanym przez Prezesa Śląskiej Izby Lekarskiej Pana dr Jacka Kozakiewicza, jak również w spotkaniach z przedstawicielami Okręgowego Inspektora Państwowej Inspekcji Pracy w Katowicach. Prowadzona jest również współpraca z Biurem Rzecznika Praw Pacjenta w Warszawie dotycząca równoległe prowadzonych postępowań.

W 2010 r. zorganizowano 2 wyjazdowe szkolenia zespołu rzeczników odpowiedzialności zawodowej i sędziów ŚIL, które odbyły się przy udziale zaproszonych gości, między innymi z przedstawicielem Okręgowej Rady Adwokackiej w Katowicach, Sędzi Sądu Okręgowego w Katowicach i Dyrektora Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ.

Tadeusz Urban
Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej